

чине. Мѣсецътъ стрѣляше изъ сребристъ облакъ лучитѣ си и освѣтваше стѣнитѣ на таинственното онуй жилище. Немаше други здания на близо; една широка и гѣста алея съ увиснѣлы гроздове водяше къмъ него, а отъ днрѣ великолѣпещ лѣсъ са червѣеше тихъ на бѣлизнявата свѣтлина на мѣсечината. Отъ тамъ са виждахъ на далечъ горитѣ и върхътъ на Везувіа.

Като минаваше Апикидъ подъ лозовитѣ тѣзи сводове, стигна до широкія портикъ на къщата. На двѣтѣ страни на стълбата са издигахъ мраморны изображения на египетскія сфинксъ, на които чертитѣ, още по величавы на мѣсечната свѣтлина, бяхъ массивны и несъразмѣрны и като че налагахъ повелително неподвижна тишина на страститѣ, защото древнитѣ скулпторы искахъ да създадѣтъ отъ баснословното туй същество емблема на мъдростта и на величествеността. Около срѣдата на стълбата мракътъ ставаше поголѣмъ отъ тъмноватия цвѣтъ на листоветѣ на алея и отъ дългитѣ и неподвижны клонове на палмата които отъ части ся простираха надъ мраморнитѣ стѣпала.

Мъртвото мълчєне и странниятъ видъ на сфинкситѣ вдъхвахъ едно необыкновенно величїе, заради туй жрецътъ на Изиди, като осѣщаше единъ необъяснимъ страхъ, търсяше насърчанье въ тихитѣ си стѣпки, когато са качаше по стълбата.

Той похлопа вратата, на която надписътъ бѣше іероглифическій. Тя са отвори безъ шумъ и единъ высокъ робъ евоіопъ изсочи са мълчєливо и, безъ да поздравя, направи му знакъ за да влѣзе.

Мѣдны свѣтлинци, богато и искусно изработены, освѣтлявахъ залата; на около по стѣнитѣ са виждахъ голѣмы іероглифы исписаны съ бои, на които образитѣ бѣхъ меланхолическы въ противоположность на веселитѣ изображения, които въ туй време украсявахъ домоветѣ на италянцитѣ. На края на залата са подаде другій робъ, който ако и да не бѣ роденъ въ Африка, но цвѣтътъ му бѣше по черъ отъ този на Африканцитѣ.

Търсіж Арбака, рече съ растреперанъ гласъ младыйтъ жрецъ. Робътъ махна съ глава и го поведе отъ залата, като минѣ по една малка стѣлба и презъ много други стаи, и срѣшна въ сѣка намръщената и умыслена физиогномія на сфинкса, който повече отъ сѣкій другій предметъ поразя фантазіята му, влѣзе найподиръ въ една стая раскошно освѣтена и тамъ намѣри египтянина.

Той сѣдеше до една маса, на която бѣхъ расперены различни папиры съ іероглифы; отъ малкъ треножникъ, поставенъ на далечъ,